

CADA PERSONA POT CAMBIAR LA VIDA D'UNA ALTRE PERSONA

N'hi havia una vegada una xiqueta que es deia Sofia. Sofia era una xiqueta molt pobre, no tenia casa, no tenia familia per a ajudar-la, solament un pare que estava molt mal de salut (El seu pare tampoc anava bé de diners).

Sofia tenia una mare i un germà, però es varen morir en un accident de tràfic. El pare també anava en el cotxe però ell es va salvar.

Després de l'accident era un problema darrere d'un altre: les van llevar la casa, al pare de Sofia el varen despedir del seu treball...

Dos mesos després el pare li va comprar una motxilla a Sofia amb 5 euros que va encontrar en el carrer. Quan li va donar la motxilla es va ficar molt contenta.

Al dia següent Sofia va anar al col·legi i tots es van riure d'ella per que la roba era molt vella i ella olia molt mal, per que no es podia dutxar ja que no tenien aigua calenta. Tots es varen riure d'ella menys la típica xica molt rica i molt popular. I eixa xica es deia Patri, Patri va ser l'única xica que es va preocupar i li va ajudar.

Es varen fer tan amigues que un dia Sofia li va dir lo de l'accident de la seua mare i del seu germà i per tot el que hi havia pasat. En quant Sofia li contà tot, Patri no va dubar en ajudar-la.

Quan Patri es va anar a la seua casa li va dir al seu pare tot el que Sofia i el seu pare estaven passant. El señor Javier que era el pare de Patri de seguida va anar al contenedor on vivien Sofia i el seu pare, i li va ofrer un treball al pare de Sofia.

Al dia següent en el col·legi Patri li va dir a Sofia

-El meu pare m'ha dit que ha partir d'ara tú i el teu pare aneu a viure en la meua casa.

Sofia es va quedar molt alucinada però també molt contenta.

El chofer de Patri les va a arregar i les va portar a casa de Patri. Patri li va ensenyar tota la casa

- És una mansió! Va dir Sofia

Després d'un mes el pare va cobrar diners i es va comprar una casa per a ell i per a Sofia. Li va preguntar un montó de vegades al señor Javier com el podia agrair, Javier va dir:

-L'única manera de agrair-me va a ser ajudant a algú que necesite ajuda

Uns dies després el pare de Sofia va anar al hospital, no era res greu era per a que li donaren els resultats d'un anàlisi, els resultats eren bons. Quan va eixir

de l'hospital va encontrar a un necessitat tumbat en el sòl, ell va ajudar-li, li va donar de menjar li va donar diners i le va prestar ropa.

El xic li va preguntar que per que el ajudava que abans havia pasat molta gent i ningú li havia donat res.

-T'estic ajudant per que jo abans era com tú no tenia diners i tenia una filla que mantindre,i una vegada un home em va ajudar i gràcies a ell jo ara soc qui soc,pero saps que en va dir al final? -va dir el pare de Sofia

-Qué?-va dir el xic

-Em va dir que ajudara a algú pobre -va dir el pare -

-Gràcies!

-Ara quan veges a algú que necessita ajuda tens que ajudar-lo i dir-li que ell també té que ajudar a algú

-El faré.

I així el món va començar a ser un poquet mollir.